

มิติปัจจัยการบริหารจัดการกรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองน่าอยู่

Dimensions in Administration and Management of Bangkok Metropolitan for Healthy City

เกย์มวงศ์ พิศาลอนวงศ์

มหาวิทยาลัยสยาม

E-mail : ha115@hotmail.com

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาถึงปัจจัย แนวทาง ทางการบริหารจัดการที่ทำให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองน่าอยู่ยิ่งขึ้น โดยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญคือผู้บริหารของกรุงเทพมหานครฝ่ายข้าราชการการเมือง และฝ่ายข้าราชการประจำ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ประเด็นข้อคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึกและนำข้อมูลมาทำ成เคราะห์โดยใช้วิธีการวิเคราะห์แนวคิด การวิเคราะห์แบบคลาสสิก และผล

ผลการวิจัยพบว่ามีมิติปัจจัยความเป็นเมืองน่าอยู่ดังๆ ที่มีความสำคัญที่ทำให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองน่าอยู่ยิ่งขึ้น 7 มิติปัจจัยคือ 1) มิติภาวะผู้นำของผู้บริหารกรุงเทพมหานครทุกระดับ 2) มิติการทำงานเป็นทีมของบุคลากร กรุงเทพมหานครในระดับต่างๆ รวมทั้งความร่วมมือร่วมใจจากภาครัฐบาล หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน 3) มิตินโยบายแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ที่รัดกุมและมีประสิทธิภาพ 4) มิติหลักธรรมาภิบาล โดยยึดถือในการบริหารจัดการ 5) มิติการจัดการความรู้ ใช้กระบวนการจัดการความรู้ช่วยในการบริหารจัดการองค์การ สร้างเสริมให้ประชากรสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต 6) มิติวัฒนธรรมขององค์การที่มีเอกภาพ 7) มิตiteknologiสารสนเทศ นำมายปรับใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสาร ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินรวมถึงสุขภาพของประชาชน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยมี 2 ประเด็นหลัก คือ ประเด็นแรก ผู้บริหารของกรุงเทพมหานครต้องใช้ภาวะผู้นำในการกระจายอำนาจ และการประสานงานระหว่างรัฐบาลและหน่วยงานของกรุงเทพมหานครเพื่อขับเคลื่อนนโยบาย ให้เห็นเป็นรูปธรรม ต้องส่งเสริมการทำงานเป็นทีมโดยใช้ผลงานของทีมเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผล ส่งเสริมการจัดการความรู้และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ รวมทั้งการเสริมสร้างทัศนคติการรักองค์การและธรรมาภิบาล เพื่อการทำงานที่โปร่งใสของกรุงเทพมหานครให้มากยิ่งขึ้น ประเด็นที่สอง กรุงเทพมหานครควรจัดตั้งศูนย์การพัฒนากรุงเทพมหานคร เพื่อช่วยให้การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพและพัฒนาสู่การเป็นเมืองน่าอยู่มากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : เมืองน่าอยู่, กรุงเทพมหานคร, การบริหาร, การจัดการ

ABSTRACT

The objective of this study is to study managerial concepts which make Bangkok a more healthy city. This is a qualitative research having Bangkok Metropolitan Management in both Civil Servants and Political officers as key informants. Research tools used in this study were in-depth interview and Conceptual Analysis and Causation Analysis were used to analyze qualitative data.

The results showed that there were 7 factors that made Bangkok become a more Healthy city; those were 1) Leadership of all administrators of Bangkok Metropolitan 2) Teamwork of all Bangkok Metropolitan Administration officers including coordination with the government, relevant organizations, and peoples 3) Effective and precise development policies of Bangkok Metropolitan 4) Good Governance application in Bangkok Metropolitan administration 5) Knowledge Management for developing organization management and enhancing lifelong learning of peoples 6) Strong Organization culture 7) Information Technology System for increasing communication effectiveness ,safety of life and properties and public health.

Recommendation from the research were 2 main aspects. Firstly, Bangkok Metropolitan governor should utilize his leadership to decentralize and coordinate between the government and Bangkok Metropolitan Administration Offices to accomplish policy implementation, promote team working by utilizing team performances as a part of evaluation, promote knowledge management and information technology in administration, enhance positive attitude of officers towards Bangkok Metropolitan Organization and promote good governance in action for more transparency of Bangkok Metropolitan Administration. Secondly, Bangkok Metropolitan should establish Bangkok Metropolitan Development Authority for increasing administration effectiveness and promoting Bangkok Metropolitan to become a more healthy city.

KEYWORD : Healthy City, Bangkok, Administration, Management

บทนำ

กรุงเทพมหานคร เป็นเมืองหลวงของประเทศไทย และเป็น "มหานคร" ที่เป็นศูนย์กลางความเจริญทุกด้าน และมีประวัติความเป็นมาฐานะเมืองหลวงแห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ยาวนานมากกว่าสองร้อยปี และบนเส้นทางของความเจริญดูบโต ทั่มถางกระแสงการพัฒนาในหลากหลายด้านอย่างต่อเนื่องในแต่ละช่วงระยะเวลา โดยมีกรอบของ การพัฒนาซึ่งได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ (สำนักยุทธศาสตร์และการประเมินผล, 2552) จนถึงปัจจุบัน กรุงเทพมหานครยังคงดำรงความเป็นเมืองหลวงของประเทศไทย ตลอดมา หลายครั้งที่มีความพยายามจะย้ายเมืองหลวง

ไปที่อื่นแต่ก็ไม่เคยสำเร็จ กรุงเทพมหานครจึงยังเป็นศูนย์รวม ของทุกสิ่งทุกอย่าง เช่น ด้านการศึกษา เศรษฐกิจพาณิชย์ อุตสาหกรรม การค้าคมนาคมขนส่ง เป็นต้น นอกจากนี้ยังมี ความเป็นเมืองเดียว (Primate City) มาโดยตลอด ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นเมืองที่มีแรงดึงดูดให้มีการเคลื่อนย้ายของประชากร จากภาคพื้นต่างๆ ทั่วประเทศ ส่วนหนึ่งหลังให้แลเข้ามาสู่ กรุงเทพมหานครเพื่อแสวงหาความเป็นอยู่ที่ดีกว่า ความสะดวกสบายที่มีมากกว่า และอีกส่วนหนึ่งก็คือ เพื่อการมีรายได้ที่มากกว่า ทำให้จำนวนประชากรภายใน กรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นอย่างมากมายและรวดเร็ว มีผลให้เกิดการแออัด โดยจากจำนวนประชากร 6.8 ล้านคน

ที่ปรากฏในทะเบียนราชภาร์แล้วนั้นยังมี การคาดคะเนโดยประมาณการว่า ยังมีประชากรที่ไม่ได้ แจ้งย้ายถิ่นที่อยู่อาศัยอย่างเป็นทางการอีกประมาณ 2 ล้านคน เนื่องจากมาลงทางงานทำข้าราชการเมื่อหมดหน้าที่เก็บเกี่ยว หรือมาทำงานตามบ้านและโรงงานในระยะสั้นๆ นอกจากนั้น ในช่วงเวลากลางวันก็ยังมีประชากรจากจังหวัดใกล้เคียงมาทำงานในกรุงเทพมหานครอีกไม่น้อยกว่า 1 ล้านคน ทำให้ผู้มาใช้บริการของกรุงเทพมหานคร รวมแล้วไม่น้อยกว่า 10 ล้านคน ส่งผลทำให้มีการขยายเมืองออกไปต่อต่อเวลาอย่างไรก็ตาม ในอดีตที่ผ่านมาการขยายเมืองได้เป็นไปอย่างไรทิศทางขาดการวางแผนเมืองที่ดี จึงทำให้มีการกระจายของประชากร และสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกฯ ไม่ทั่วถึง และไม่เท่าเทียมกัน ทำให้เกิดชุมชนแออัดขึ้น มากมายจำนวน 1,200 แห่ง โดยประมาณ ซึ่งจำนวนประชากรถึงปัจจุบันมากกว่า 8 ล้านคน ในพื้นที่ 1,568.737 ตารางกิโลเมตร (วันชาติ คุกเจตุรัส, 2555) จึงทำให้เกิดความหนาแน่นของที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะในบริเวณใจกลางเมือง ทำให้เกิดปัญหาชุมชนเมือง (Urban Crisis) หล่ายอย่างประกอบกับดังนี้คือ การเพิ่มประชากรที่รวดเร็วจากประชากรที่ย้ายถิ่นฐานเข้าสู่เมือง (Migrants) เพื่อทำงานทำ ชุมชน แออัด และสถานที่อยู่อาศัยแออัด ซึ่งเป็นผลจากฐานะทางเศรษฐกิจที่ไม่เอื้ออำนวย เป็นเหตุให้เกิดสภาพแวดล้อม และสุขอนามัย เสื่อมโทรม ปัญหาจะติดต่อ และความสะอาดของบ้านเมือง ไม่สามารถย้ายยังไงได้ทัน ขาดสถานที่ และกระบวนการกำจัดขยะที่เพียงพอ และเหมาะสม ปัญหาน้ำเน่าเสียจากอาคารบ้านเรือน และโรงงานปล่อยน้ำเสียลงสู่ทางน้ำสาธารณะ ขาดการบำบัด และสภาพกรุงเทพฯ ที่เป็นที่ลุ่ม น้ำเสียไม่สามารถระบายน้ำได้ตามธรรมชาติ การจราจรติดขัดจากจำนวนรถยนต์พานะที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ถึงร้อยละ 11.8 ต่อปี แต่ถนนเพิ่มขึ้นได้เพียงร้อยละ 1-1.5 เท่านั้น ทำให้เกิดความไม่สงบดุล อย่างมาก ประกอบกับการขาดการขนส่งมวลชนที่เหมาะสม และเพียงพอ (วันชาติ คุกเจตุรัส, 2555) จึงทำให้กรุงเทพมหานคร ได้ชื่อว่าเป็นเมืองที่รถติดมากเป็นอันดับต้นๆ ในโลกเกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงต่อเศรษฐกิจ และสุขภาพของประชากร ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ ผุ่นคล่อง และด้านพิษ ซึ่งเป็นผลจากการก่อสร้างที่เพิ่มมากขึ้นอย่างเร็ว ทั้งภาครัฐ

และเอกชนพร้อมๆ กัน เพื่อรับการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของภาคเอกชน และการพัฒนา ขยายและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคในภาครัฐ เช่น การก่อสร้างปรับปรุงถนน ทางระบายน้ำ ขยายระบบโทรศัพท์ และคมนาคม การก่อสร้างทางด่วน การก่อสร้างรถไฟฟ้า การชุดอุโมงค์ และระบบบำบัดน้ำเสีย มีผลทำให้เกิดผุ่นคล่องอย่างมากmany เมื่อรวมกับวันพิษจากยานพาหนะ จะเกิดผลเสียต่อสุขภาพ และสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง (วันชาติ คุกเจตุรัส, 2555) จากปัญหาดังๆ ดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นภาระความรับผิดชอบของทุกภาคส่วน ได้แก่ รัฐบาลทั้งส่วนกลาง และท้องถิ่น รวมทั้งชุมชนจะต้องร่วมกันแก้ไข ผู้วิจัยในฐานะที่ได้อาศัยและทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร จึงมองเห็นความจำเป็นในการที่จะศึกษาว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่จะทำให้การบริหารจัดการกรุงเทพมหานคร เกิดภาวะที่เรียกว่า เป็นเมืองน่าอยู่ยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการบริหารจัดการกรุงเทพมหานคร ให้เป็นเมืองน่าอยู่นี้ มีรายละเอียดวิธีการวิจัยดังนี้

1. รูปแบบงานวิจัย ให้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ที่ใช้ประเด็นคำถามสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) เป็นการสัมภาษณ์รายบุคคล (Individual Interview)/ การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant Interview) และการสังเกตการณ์ (Observation) โดยการนำข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้มา ให้วิธีการวิเคราะห์แนวคิด (Contextual Analysis) การวิเคราะห์แบบสาเหตุและผล (Causation Analysis) นำเสนอผลงานวิจัยจาก การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการทำข้อมูลเพื่อนำมาเป็นหลักฐานและเหตุผลในการสรุปความจริงทางสังคม ให้วิธีการพัฒนานวิเคราะห์

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) ข้าราชการสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วย (1) ข้าราชการกรณีของกรุงเทพมหานคร จากข้าราชการกรณีของกรุงเทพมหานคร 333 คน(ข้อมูล ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2554) โดยมีกลุ่มตัวอย่าง 12 คน คิดเป็นร้อยละ 29.27 และ (2) ข้าราชการประจำกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นข้าราชการประจำตั้งแต่ระดับ 7

ขึ้นไป จากข้าราชการประจำกรุงเทพมหานคร ที่เป็นข้าราชการสามัญ จำนวน 22,069 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 31 กุมภาพันธ์ 2554) โดยมีกลุ่มตัวอย่าง 29 คน คิดเป็นร้อยละ 70.73 รวมจำนวนทั้งสิ้น 41 คน เป็นเพศชาย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 66 เพศหญิงจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 34 ด้วยวิธีการเลือก 2 แบบได้แก่แบบเจาะจง (Purposive Sampling) และแบบการเพิ่มจำนวนตัวอย่าง ที่ได้จากการแนะนำหรือแบบก้อนหิน (Snowball Sampling) โดยได้สัมภาษณ์ผู้บุริหารกรุงเทพมหานครทั้งผู้บุริหารฝ่ายการเมืองและฝ่ายข้าราชการประจำระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2555 ถึงมีนาคม 2555

3. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย การบริหารจัดการกรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองน่าอยู่ ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม จากการค้นคว้าเอกสาร บริบทกรุงเทพมหานคร แนวคิดและทฤษฎีที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเมืองน่าอยู่ หลักการบริหารจัดการ ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่สำคัญ จำเป็นเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการกรุงเทพมหานคร ให้เป็นเมืองน่าอยู่ยังนี้ โดยมีแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับเมืองน่าอยู่, ยุทธศาสตร์หลักเพื่อความยั่งยืน, หลักของแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร, หลักธรรมาภิบาล, แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับเกี่ยวกับการจัดการความรู้, วัฒนธรรมองค์การ, เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, การทำงานเป็นทีม, ภาวะผู้นำ ในหลายแหล่งข้อมูลนำมาใช้เป็นกรอบความคิด ได้ปัจจัยการบริหารจัดการที่ทำให้กรุงเทพเป็นเมืองน่าอยู่ยังนี้ เป็นประเด็นใน 7 มิติปัจจัย ได้แก่ ภาวะผู้นำ การทำงานเป็นทีม นโยบายการพัฒนากรุงเทพมหานคร หลักธรรมาภิบาล การจัดการความรู้ วัฒนธรรมองค์การ และเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยแนวทางการบริหารจัดการกรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองน่าอยู่ยังนี้ ด้วยการทบทวนวรรณกรรม เป็นแนวทางในการค้นหาผลในประเด็นย่อยในปัจจัยการบริหารจัดการที่ทำให้กรุงเทพเป็นเมืองน่าอยู่ยังนี้ ในมิติปัจจัยต่างๆ ทั้ง 7 มิติ ทำให้ประสบความสำเร็จเชิงประจักษ์ ภายใต้สภาพการณ์ที่เป็นจริง ในการหาคำตอบ ใจไทยวิจัย ที่ว่า “ความเป็นเมืองน่าอยู่ของกรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นอย่างไร” โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ที่ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ว่าเพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารจัดการที่ทำให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองน่าอยู่

ยิ่งขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ แนวความคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการกรุงเทพมหานคร เมืองน่าอยู่ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในกรอบความคิดของการบริหารจัดการกรุงเทพมหานคร ให้เป็นเมืองน่าอยู่ยังนี้ ขั้นตอนที่ 2 กำหนดประเด็น ข้อค่าณโดยสร้างแบบสัมภาษณ์รายบุคคล กึ่งโครงสร้าง และนำไปสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เก็บข้อมูลและวิเคราะห์ การบริหารจัดการกรุงเทพมหานคร ให้เป็นเมืองน่าอยู่ยังนี้ ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลรวบยอด การวิจัย ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของมิติปัจจัยที่ขับเคลื่อน ถูกความเป็นเมืองน่าอยู่ และความสำคัญในการบริหารจัดการกรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองน่าอยู่ยังนี้

ตามนิยามปฏิบัติการ การบริหารจัดการกรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองน่าอยู่ หมายถึง การพัฒนาปรับปรุงที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลเป็นประกาย แก่กรุงเทพมหานครและหรือประชาชน โดยมีด้านสังคมน่าอยู่ ด้วยการที่ประชาชนมีสุขภาพดี มีการศึกษาดี มีความรู้สึกนั่นคงปลอดภัยในการอยู่อาศัยในเมือง การได้รับบริการที่มีมาตรฐาน อย่างทั่วถึง รวมทั้งครอบครัวอบอุ่น ชุมชนมีความเข้มแข็ง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาเมือง ด้านสิ่งแวดล้อม มีสภาพลิ่งแวดล้อมยั่งยืน ด้วยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่เดิมให้ได้มาตรฐาน มีการป้องกันและการจัดการมลพิษ รวมทั้งมีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่ จนถึงรุ่นลูกหลาน ด้านเศรษฐกิจพัฒนา เป็นภาวะเศรษฐกิจในพื้นที่มีการเติบโต ประชาชนมีรายได้เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพ สามารถพึ่งพาตนเองได้ และดำเนินการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านภาษาภาพที่เหมาะสม มีระบบสาธารณูปโภคเพียงพอ มีความสงบสุข ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย มีความเสมอภาคให้กับผู้ด้อยโอกาส ด้านการจัดการที่ดี ยึดหลักธรรมาภิบาล

บริบทการบริหารจัดการของกรุงเทพมหานคร ในปัจจุบัน กรุงเทพมหานครได้เริ่มใช้แผนประกอบการบริหารงานบ้านเมืองอย่างเป็นทางการครั้งแรกในปี พ.ศ. 2520 โดยจัดทำแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร 5 ปี (พ.ศ. 2520-2524) ต่อมาใช้แผนบริหารราชการกรุงเทพมหานคร 4 ปี ฉบับแรก พ.ศ. 2548-2551 และฉบับที่ 2 ซึ่งครอบคลุม

ปี พ.ศ. 2552-2555 ผู้บุริหารราชการกรุงเทพมหานครได้เห็นปัญหาของแผนบริหารฯ 4 ปี ที่อาจขาดความต่อเนื่องหากมีการเปลี่ยนแปลงผู้บุริหาร จึงมีนโยบายให้จัดทำแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร 12 ปี (2552-2563) ที่มีชื่อว่าเป็นภาษาสากลว่า Bangkok 2020 เพื่อมุ่งสู่ "มหานครน่าอยู่อย่างยั่งยืน" หรือ "Sustainable Metropolis" (สำนักยุทธศาสตร์และการประเมินผล, 2552) คุณานาไปด้วย ได้มีการกำหนดรายละเอียดในการพัฒนา ผลักดัน และส่งเสริมด้านต่างๆ ซึ่งมีแผนงานพัฒนากรุงเทพมหานคร สู่เมืองน่าอยู่ ด้วยเป้าหมายการพัฒนาเมือง มีจุดมุ่งเน้นเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาด้านต่างๆ ได้แก่ การสร้างระบบขนส่งมวลชนที่ครบวงจรสามารถเข้าถึงต่อสาธารณะ ใจเมือง ศูนย์กลางและภูมิภาครอบด้านการผลักดันให้เกิดขุมชนชานเมือง สร้างปัจจัยส่งเสริมทางเศรษฐกิจส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา ส่งเสริมการท่องเที่ยวและวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น สร้างความสมดุลระหว่างคนและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมสวัสดิการพื้นฐานทุกด้านเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตคนกรุงเทพฯ สร้างระบบบริหารงานรุ่งเรืองฯ ตามหลักธรรมาภิบาล และการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน นับเป็นต้นแบบการบริหารมหานครซึ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน (สำนักผังเมืองกรุงเทพมหานคร, 2549) อีกทั้งจะร่วมกันสร้างและผลักดัน เครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชน 50 เน特 และจัดตั้งสถานีโทรทัศน์ Bangkok City Channel เพื่อเป็นสถานีเครือข่ายภาคประชาชนที่จะร่วมกันแสดงความคิดเห็นและผลักดันนโยบายกรุงเทพฯ เมืองน่าอยู่ให้เป็นจริง

ผลการวิจัย

จากการศึกษา การวิจัยที่ได้จากการตีความการสังเกต วิเคราะห์จากภาพรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทำให้ทราบว่าปัจจัยการบริหารจัดการกรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองน่าอยู่ยัง什么呢 มี 7 มิติ คือ 1) มิติภาวะผู้นำ 2) มิติการทำงานเป็นทีม 3) มิตินโยบาย แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร 4) มิติหลักธรรมาภิบาล 5) มิติการจัดการความรู้ 6) มิติวัฒนธรรมองค์การ 7) มิตiteknologiสารสนเทศ โดยมิติบังคับที่ 7 มีความสำคัญที่จะนำไปใช้ในการบริหารจัดการกรุงเทพมหานครให้เป็น

เมืองน่าอยู่ยังขึ้น มีรายละเอียดพอสังเขปดังนี้

1. ภาวะผู้นำมีผลต่อการการบริหารจัดการกรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองน่าอยู่ยังขึ้น

ผลการวิจัยพบว่าการจะทำให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองน่าอยู่ในมิติปัจจัยด้านภาวะผู้นำนั้นมีความสำคัญก่อให้เกิดการบริหารงานในปัจจุบันนี้ผู้บุริหารทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาวะผู้นำเข้ามาเกี่ยวข้อง การบริหารงานที่ดีจะต้องมีผู้บุริหารที่มีภาวะความเป็นผู้นำเนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่มีพื้นที่มากมีประชากรอยู่อาศัยและทำงานมาก และมีความสำคัญทางเศรษฐกิจเป็นอันดับหนึ่งของประเทศไทย การจะทำให้กรุงเทพฯ เป็นเมืองที่น่าอยู่ยังขึ้นผู้บุริหารต้องเข้ามายัดการ โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วยเริ่มจากการศึกษาสภาพความเป็นเมืองก่อน เป็นอันดับแรกว่าสมควรทำการปรับปรุงในด้านใดบ้าง สิ่งสำคัญต้องมาจากกระบวนการบริหารจัดการของผู้บุริหารในการส่วนต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน หรือแม้แต่รัฐวิสาหกิจก็ตาม ต้องเข้ามาร่วมมือในการจัดการกรุงเทพฯ ด้วยเช่นกัน หรือแม้กระทั่งการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา หรือแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุด เนื่องจากชาวบ้านจะเป็นผู้ที่ทราบปัญหามากที่สุด เพราะพวคเข้าเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญปัญหาโดยตรง จะต้องใช้การร่วมมือประสานงานงานทุกภาคส่วน ทั้งราชการส่วนกลาง ราชการ ส่วนท้องถิ่นฝ่ายน้ำราชการ การเมือง และข้าราชการประจำภาคเอกชนและประชาชน (วันชาติ ศุภจตุรัส, 2555) ดังนั้นผู้นำของกรุงเทพมหานครทุกระดับควรมีคุณลักษณะ ผู้นำที่ดีซึ่งจะต้องมีความรู้ ความสามารถ วิสัยทัศน์กว้างไกล (ติพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์, 2547) การเป็นแบบอย่างในการใช้ชีวิต ความสามารถในการดึงเอาภาวะผู้นำที่มีอยู่ภายในตัวออกมายัง เก่งงาน เก่งคน เก่งคิด เก่งการดำเนินธุรกิจไปพร้อมๆ กัน เพื่อที่จะสามารถสร้างขุมชนให้เกิดความเข้มแข็งขึ้นมาได้ สร้างความปลดภัยในชีวิต สร้างความสามัคคี การป้องคงแก่คุกรุงเทพ โดยเฉพาะผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครควรจะนำหลักการบริหารจัดการ โดยยึดใช้รูปแบบภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง (Participative-Democratic) ที่ผู้บุริหารให้ความไว้วางใจและเชื่อถือผู้ใต้บังคับบัญชา ยอมรับความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชาเสมอ โดยมีการตั้งจุดประสงค์ร่วมกัน มีการประเมินความก้าวหน้า มีการติดต่อ

สื่อสารแบบ 2 ทางทั้งจากระดับบุนเดร์ส์แล้วระดับล่าง หรือในระดับเดียวกัน การบริหารงานเข่นนี้จะทำให้ผู้นำประสบความสำเร็จและเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพ ใช้ความรู้ความสามารถ มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลเป็นพิเศษ มีความสามารถในการสื่อสารประสานความเข้าใจอย่างดีเยี่ยม เพื่อส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนให้มีความร่วมมือในการผลักดันโครงการหรือนโยบายต่างๆ ของกรุงเทพมหานคร ผู้ว่ากรุงเทพมหานคร จึงต้องเป็นผู้มีภาวะผู้นำสูง และต้องประพฤติดนเป็นแบบอย่างในการใช้ชีวิตที่ให้การช่วยเหลือสังคม มีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนสังคม ภาวะผู้นำจึงทำให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองน่าอยู่ยิ่งขึ้น

2. การทำงานเป็นทีมมีผลต่อการบริหาร
จัดการกรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองน่าอยู่ยิ่งขึ้น

ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านการทำงานเป็นทีมช่วยเสริมสร้างให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่น่าอยู่ยิ่งขึ้น มีความสำคัญค่อนข้างมากในมิติปัจจัยนี้ คือ การมีส่วนร่วมซึ่งกันและกัน ซึ่งการมีส่วนร่วมนี้เป็นการมีส่วนร่วมขององค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนของกรุงเทพมหานครเอง และหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ การให้หน่วยงานและบุคลากรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย กำหนดแผนงานเป็นการเสริมสร้างการตระหนักและการรับรู้นโยบายและแผนงานที่กำลังจะถูกนำมาดำเนินงานเพื่อการทำงานประสานงานเป็นทีมมากขึ้น การมีส่วนร่วมของประชาชนที่นับว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบริหารจัดการที่โปร่งใสและยังหมายรวมถึงการที่ประชาชนในห้องถินมีส่วนรับรู้ในกิจกรรมต่างๆ โดยที่ประชาชนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนจึงเป็นสิ่งสำคัญในการทำงานเป็นทีมเช่นเดียวกัน เมื่อประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนงาน ประชาชนจะทุ่มเทและมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติตามนโยบายและแผนงานนั้นเพื่อให้เกิดความสำเร็จ (พิพารณ หล่อสุวรรณรัตน์, 2547) โดยเมื่อบุคลากรกรุงเทพมหานครในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายต่างๆ ของกรุงเทพมหานครแล้วนโยบายต่างๆ ของกรุงเทพมหานครจะสามารถขับเคลื่อนไปได้อย่างรวดเร็ว และประสบความสำเร็จได้ง่ายด้วยตัวอย่างเช่น การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการเనินดีนที่ดินเพื่อสร้างสะพาน เมื่อประชาชนให้ความร่วมมือ

ภาครัฐก็มีการเยี่ยวยาในค่าเงินคืนที่ดินที่เหมาะสมแก่ประชาชน การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการคัดแยกขยะและนำถังขยะมาวางในสถานที่และเวลาที่กำหนดช่วยให้กรุงเทพมหานครลดขั้นตอนการคัดแยกขยะและสามารถเก็บขยะได้รวดเร็วทำให้สุขอนามัยของประชาชนดีขึ้นและไม่มีภาระขยะวางทิ้งเกะกะตามสถานที่ต่างๆ จะเห็นได้ว่าการมีส่วนร่วมของบุคลากรและภาคประชาชนเสริมสร้างสังคมที่น่าอยู่มีระเบียบ วินัย ทำให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่น่าอยู่ เพราะการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายทำให้เกิดการทำงานเป็นทีมที่ดี ทำให้สังคมน่าอยู่ เมื่อน่าอยู่ โดยกรุงเทพมหานครรู้บាលและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรระหนักรถึง การไม่เล่นการเมืองมากไป ขยับกันในการสร้างความสามัคคี ป้องคงกันซึ่งเป็นการปฏิบัติที่ง่ายๆ ที่ทุกคนสามารถทำได้ เมื่อจากสังคมเมืองในปัจจุบันมีการแบ่งแยกชนชั้นกันอย่างชัดเจน ทั้งสถานะความเป็นอยู่ และการเดราพผู้ที่สูงกว่า มีวัฒนธรรมที่สนับสนุนการช่วยเหลือกันทำงานร่วมกันดีอยู่แล้ว พบว่า การมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายทำให้เกิดการทำงานเป็นทีมที่ดี ทำให้สังคมน่าอยู่ เมื่อน่าอยู่ กรุงเทพมหานคร โดยผู้ว่ากรุงเทพมหานคร ควรเติมเต็มการทำงานเป็นทีมของทีมกรุงเทพมหานครด้วยการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม แบ่งการทำงานออกเป็นกลุ่ม อันประกอบด้วย กลุ่มแบบเป็นทางการ (Formal Group) และกลุ่มแบบเป็นไม่ทางการ (Informal Group) หรือจะแบ่งตามการปฏิบัติงาน (Quality Circle) ประกอบด้วย กลุ่มของอาสาสมัคร พนักงานหรือผู้บริหาร

3. นายบายการพัฒนากรุงเทพมหานคร มีผลต่อการบริหารจัดการกรุงเทพมหานครให้เป็นเมือง น่าอยู่ยิ่งขึ้น

ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการกรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองน่าอยู่ ยิ่งขึ้นนั้น นโยบายการพัฒนากรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กันและสำคัญมาก ก่อให้เกิดการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมายขององค์การในระยะสั้นและระยะยาว การมีแผนการพัฒนากรุงเทพมหานครขั้นโดยการบูรณาการองค์รวมขององค์ประกอบและปัจจัยที่มีในการดำเนินการ ปัจจัยด้านนโยบายการพัฒนากรุงเทพมหานครต่างๆ นั้นมีความสำคัญอย่างมาก จากการเรียนที่จะต้องมีนโยบายก่อนจึงจะเป็น

ทิศทาง เป้าหมายในการบริหารจัดการ ดำเนินการ การพัฒนากรุงเทพมหานคร การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ของความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนที่มีอยู่แล้วนับได้ว่าดีอยู่แล้ว ในระดับหนึ่ง ข่วยแก้ปัญหาให้ประชาชนกรุงเทพได้ พอกษมควร ในระดับบน แต่ยังมีปัญหาในระดับล่าง กกลุ่มบัญชาเฉพาะหน้า การเกิดวิกฤต อุบัติภัย อุทกภัย ที่ต้องการนโยบายใหม่ๆ ที่รองรับ ป้องกัน บรรเทา เยียวยาความเดือดร้อนให้ประชาชน

กรุงเทพมหานครต้องเน้นเป็นพิเศษในนโยบาย ที่ให้บริการพื้นฐานต่างๆ ที่ให้ได้มาตรฐานและเหมาะสม กับระดับรายได้ของแต่ละกลุ่มบุคคลอีกทั้งนโยบายที่เกี่ยวกับ เยาวชน การไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ความเป็นอยู่และเรื่อง ความปลอดภัย อาคารสูงหากเกิดอัคคีภัย การสร้าง โรงพยาบาลชุมชน การพัฒนากรุงเทพมหานครให้เป็น มหานครแห่งสิ่งแวดล้อม (Striving for Green Bangkok) เป็นนโยบายที่มุ่งตอบสนองวิสัยทัศน์แห่งการเป็นเมือง ที่มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Green) ในการเป็นเมืองแห่ง สิ่งแวดล้อม (สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล, 2552) ที่มีส่วนสำคัญต่อประชาชนที่กรุงเทพมหานครต้องสนใจ เป็นพิเศษ นอกจากนโยบายที่มุ่งพัฒนาสิ่งแวดล้อมแล้ว ยังมีวิสัยทัศน์แห่งการเป็นชุมชนน่าอยู่ ในการเป็นเมืองที่มี ครอบครัวและชุมชนอยู่ดีมีสุข มีสุขภาพอนามัยที่ดี ปลอดภัย และการเป็นเมืองที่ประชาชนมีโอกาสทางเศรษฐกิจด้วย การพัฒนาในแนวทางที่จะส่งเสริมเอกักษณ์ท้องถิ่น ทั้งใน บริบทระดับชุมชน ย่าน เมือง ภาค และชุมชนแออัด จนถึงอย่าง ประชาชนยังมีความต้องการนโยบาย แผนพัฒนา ในเรื่องการบริหารจัดการด้านสาธารณสุข ด้านพื้นที่อยู่อาศัย สุขภาพอนามัยของประชาชน ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด อีกอย่างมาก รวมทั้งบัญชาทางด้านสังคม คุณภาพชีวิต การศึกษา ความเป็นอยู่ที่สะอาดเป็นเรื่องพื้นฐานที่ต้องนำมา ซึ่งการกำหนดเป็นนโยบาย และแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร การกำหนดนโยบายและงานเพื่อตรวจสอบทุกจุดเสียงภัย รักษาความปลอดภัยให้มีอง การรักษาความสงบเรียบร้อย ให้เกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานคร นับเป็นภารกิจสำคัญที่ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและคณะผู้บริหารต้องคำนึงถึง เป็นอันดับต้นๆ เพื่อให้ประชาชนรู้สึกถึงความปลอดภัย อุ่นใจ และมั่นคงกับการใช้ชีวิตอยู่ในเขตเมืองใหญ่

กำหนดให้ทุกส่วนงานเขต จัดสภาพตรวจเทศกิจ สายตรวจ รถจักรยาน สายตรวจรถจักรยานยนต์ และรถยนต์สายตรวจ ออกตรวจพื้นที่ต่อสุด 24 ชั่วโมง และจัดทำเป็นข้อมูล จุดเสียงภัยในพื้นที่ 50 สำนักงานเขต รวมถึงการผลักดัน ข้อบัญญัติสนับสนุนการปฏิบัติงานของกรุงเทพมหานคร เรื่องผลักดันร่างข้อบัญญัติในด้านต่างๆ เพื่อสนับสนุน การทำงานของหน่วยงานและข้าราชการกรุงเทพมหานคร เช่น ข้อบัญญัติ สำนักงานพัฒนาที่อยู่อาศัย ข้อบัญญัติภาษี รวมทั้งให้บริการด้านกฎหมาย ทั้งการให้คำปรึกษาด้าน กฎหมายหรือการตรวจร่างสัญญา เป็นต้น ลักษณะการจัด รูปแบบนโยบายและแนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการ กรุงเทพมหานครควรไปในแนวทางที่จะก่อให้เกิดความเป็น ระเบียบเรียบร้อย และลดความแออัดดับคั่งลงไปได้บ้าง เพื่อมิให้เกิดความสั่นเปลือยสูญเสียทางเศรษฐกิจ เนื่องมาจากความดันดังของการจราจรและระบบขนส่ง บัญชาน้ำท่วมกรุงเทพมหานครที่เร่งด่วน จากเหตุการณ์ มหาอุทกภัยเมื่อปลายปี พ.ศ. 2554 ที่ต้องเยียวยา ให้เงิน ชดเชยกับประชาชนที่สูญเสียอย่างยุติธรรมทั่วถึงด้วยความ โปร่งใส รวดเร็ว และนโยบายที่จะต้องระวังป้องกันการที่ จะเกิดอีกในโอกาสต่อไป โดยใช้หลักการในการบริหาร จัดการแบบบูรณาการมุ่งผลลัพธ์โดยจะต้องบูรณาการ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองกรุงเทพมหานคร ให้มุ่งสู่ เป้าประสงค์หลักคือความเป็นเมืองน่าอยู่ยิ่งขึ้น

4. หลักธรรมาภิบาลมีผลต่อการบริหารจัดการ กรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองน่าอยู่ยิ่งขึ้น

ผลการวิจัยพบว่า การทำให้กรุงเทพมหานคร เป็นเมืองน่าอยู่ยิ่งขึ้น บุคลากรกรุงเทพมหานครควรยึดหลัก ธรรมาภิบาลในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ 6 หลักประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักจริยธรรม มีความโปร่งใส มีความรับผิดชอบ ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม เน้นความคุ้มค่าใช้ทรัพยากร ขององค์กรอย่างสมอรถนะ (นงพงษา บุญบังษ์, 2549) ซ้ายให้เกิดประสิทธิภาพแก่การบริหารจัดการ กรุงเทพมหานคร การส่งเสริมให้เกิดการสร้างธรรมาภิบาล ขององค์กรกรุงเทพมหานครนั้น มาจากความร่วมมือของ ทั้งสถาบัน ภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน และประชาชนสังคม โดยกรุงเทพมหานครและรัฐบาล เป็นผู้มีบทบาทสูงในการวางแผน ฐานะและรักษาภูมิประเทศเป็นต่างๆ ให้แก่ประชาชน

กรุงเทพมหานครมีความจำเป็นในการนำหลักธรรมมภิบาลมาใช้การวางแผนอย่างที่สามารถบังคับใช้ได้จริง ส่งเสริมจริยธรรม โปร่งใส การมีส่วนร่วม ความรับผิดชอบยึดหลักความคุ้มค่า ทั้งฝ่ายข้าราชการการเมืองและข้าราชการประจำกรุงเทพมหานคร ต้องตั้งใจปฏิบัติภารกิจตามหน้าที่อย่างดีเยี่ยม โดยมุ่งให้บริการแก่ประชาชนผู้มารับบริการ เพื่ออำนวยความสะดวกต่างๆ มีความรับผิดชอบต่อความบกพร่องในหน้าที่การงานที่ตนรับผิดชอบอยู่ และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขได้ทันท่วงที่ ซึ่งต้องให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการระบบสาธารณูปโภคที่ดีขึ้น ดังนี้ การกำจัดขยะ การทำความสะอาดของกรุงเทพมหานคร โครงการトイไปไม่โถง ในสถานศึกษาในสังกัดของกรุงเทพมหานคร โครงการอบรมให้ประชาชนเข้าใจกฎหมาย เดินทางพากฎหมายเข้าใจสิทธิและหน้าที่ของตนเอง เป็นต้น บุคลากรของกรุงเทพมหานครได้ปฏิบัติงานตามหลักธรรมมภิบาลซึ่งเน้นด้านโปร่งใสตรวจสอบได้เพื่อเป็นแบบอย่างแก่ประชาชน ข่วยจัดการบ้านเมืองให้มีการยึดหลักธรรมมภิบาลมากขึ้น เมื่อสังคมดำเนินไปอย่างมีธรรมาภิบาล แล้วกรุงเทพมหานครก็จะเป็นเมืองที่ปลอดภัยขึ้น การบริหารงานโดยใช้หลักธรรมมภิบาลจะทำให้กรุงเทพมหานคร มีประสิทธิภาพและมีกลไกในการตรวจสอบเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายต่อกฎหมาย แต่กรุงเทพมหานครโดยเน้นการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ เน้นความประหยัด การประเมินติดตาม การตรวจสอบได้ ความโปร่งใสความรับผิดชอบโดยคำนึงถึงผู้ที่จะได้รับผลกระทบจากการดำเนินการ

5. การจัดการความรู้มีผลต่อการบริหาร การเปลี่ยนแปลงเพื่อให้กรุงเทพเป็นเมืองน่าอยู่ยิ่งขึ้น

สรุปผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการกรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองน่าอยู่ยิ่งขึ้นนั้นมีปัจจัยด้านการจัดการความรู้มีความสัมพันธ์กันและสำคัญ เนื่องจากในปัจจุบัน การจัดการความรู้เป็นเครื่องมือที่เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการความรู้ของกรุงเทพมหานครอย่างเป็นกระบวนการ ด้วยกระบวนการกำหนัดความรู้ แสดงความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ จัดเก็บความรู้ ต่อยอดความรู้ ที่จะช่วยนำประสบการณ์ ทักษะ ความรู้ที่แบ่งและผังลึกอยู่ในตัวคน ออกมาแบ่งปันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น โดยฝ่าทางสื่อต่างๆ อย่างเป็นระบบ รวมถึงการจัดเก็บความรู้เพื่อให้

เป็นสินทรัพย์ที่คงอยู่ในองค์การ อันจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาองค์การอย่างยั่งยืน (พิพารณ หล่อสุวรรณรัตน์, 2547) การกำหนดคุณภาพการวางแผนการพัฒนากรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองน่าอยู่ยิ่งขึ้นต้อง มีการบริหารจัดการข้อมูลข้อมูลมีความสำคัญต่อองค์การหน่วยงานในภาครัฐและเอกชน ซึ่งได้แก่ ข้อมูลที่เกี่ยวกับทะเบียนราษฎร สถิติทางด้านเศรษฐ การประชา การไฟฟ้า หรือข้อมูลที่จะสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ในสถานศึกษาและองค์การ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้หากมีการจัดเก็บเป็นระบบเป็นฐานข้อมูล ซึ่งจะมีความสะดวกต่อการนำมายังแผน ดำเนินงานในการพัฒนากรุงเทพฯ ในด้านนั้นๆ ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ควรส่งเสริมให้องค์การ กรุงเทพมหานครมีการจัดระบบเหล่านี้ไว้อย่างสำคัญ เมื่อเกิดปัญหา หรือเอกสารข้อมูลสูญหาย เราจะสามารถดูได้จากฐานข้อมูลที่เราเก็บไว้ กรุงเทพมหานครควรกำหนดนโยบาย ในช่วงเวลาที่ประเทศไทยกำลังจะเข้าสู่กุ่มประจำคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 ในกระบวนการเรียนรู้การบริหารจัดการกรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองน่าอยู่ยิ่งขึ้น กรุงเทพมหานครต้องให้ความสำคัญ เตรียมคนกรุงเทพให้มีความรู้ทางด้านภาษาเพื่อการสื่อสารกับคนไทยมากขึ้น ให้นโยบายไปตามโรงเรียน ตามชุมชน ตามสถานที่ราชการ การติดป้ายสถานที่ราชการสถานที่สาธารณะที่ต้องมีภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น การที่จะทำความเข้าใจในเรื่องนี้ด้วยการประชาสัมพันธ์ ในแบบภาษาธรรมของทุกเขต ของโรงเรียน ของชุมชนก็มีเป็นภาษาอังกฤษไปเพิ่มมากขึ้นเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการ ส่วนเรื่องของ การเรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต กรุงเทพมหานครมีนโยบายในการพัฒนาการศึกษาของประชาชนกรุงเทพมหานคร ทั้งในด้านความรู้ ด้านวิชาการและในด้านอาชีพ เช่น โครงการเรียนพรี โครงการฝึกอาชีพต่างๆ ของกรุงเทพมหานคร เป็นต้น ผู้บริหารกรุงเทพมหานครพยายามที่จะพัฒนาหลักสูตร การเรียนรู้ของเด็กในด้านทักษะทางภาษาเน้นให้มีการเรียน การสอนภาษาที่สองให้แก่นักเรียน มีการเปิดหลักสูตรนานาชาติ (International Program) ซึ่งกรุงเทพมหานครต้องเร่งผลิตครุฑ์ที่มีคุณภาพ เพื่อจะได้ทำการสอนให้นักเรียน มีคุณภาพที่ดีตามนโยบายการศึกษาของกรุงเทพมหานคร ในด้านการให้ความรู้เพื่อประกอบอาชีพนั้นสำนักพัฒนาสังคม

มีการเปิดหลักสูตรส่งเสริมการฝึกอาชีพในโรงเรียนฝึกอาชีพ เป็นประจำ เช่น ช่างตัดผ้า, นวดแผนโบราณ, ทำขนม, ทำอาหาร เป็นต้น ด้วยวิัฒนาการของเทคโนโลยีสารสนเทศ สมัยใหม่ ก้าวหน้าอย่างรวดเร็วการจัดการความรู้ สามารถใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศกับการบริหารจัดการข้อมูลในการจัดเก็บ เผยแพร่ เช่น การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ในตู้บุ๊ค แท็บเล็ต โทรศัพท์มือถือ กับการเก็บ ประมวลผลข้อมูล ส่งต่อ สื่อสาร กันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ บนเครือข่ายอินเตอร์เน็ต แบบสาย แบบไร้สาย เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว

6. วัฒนธรรมขององค์การมีผลต่อการบริหาร จัดการกรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองน่าอยู่ยิ่งขึ้น

ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการกรุงเทพมหานคร ให้เป็นเมืองน่าอยู่ยิ่งขึ้นนั้นมีปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์การ มีความสำคัญ กล่าวคือ วัฒนธรรมขององค์การเป็นรูปแบบ คุณลักษณะที่ปรากฏในการดำเนินการโดยอยู่ในรูปแบบที่ สนับสนุนวิถีการทำงาน การกระทำ พฤติกรรมของบุคลากร ในองค์การกรุงเทพมหานคร รวมถึงสิ่งต่างๆ ภายในองค์การ ด้วยการมีส่วนร่วมในองค์การ การปรับตัวที่เหมาะสมกับ การเปลี่ยนแปลง ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กรของ กรุงเทพมหานครมีแบบแผน ความคิดและแนวทาง การปฏิบัติงานที่บุคลากร หรือสมาชิกขององค์การยึดถือ ปฏิบัติอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ซึ่งปฏิบัติสืบทอดกันมา เป็นระยะเวลาระยะนานต่อเนื่อง ซึ่งเป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนองค์การไปสู่เป้าหมายสูงสุดตามที่มุ่งหวัง และถือเป็นข้อดีและจุดแข็งที่จะนำความสำเร็จมาสู่องค์การ แบบแผนความคิดและแนวทางปฏิบัตินั้นผ่านกระบวนการ การยอมรับและปฏิบัติจนกลายเป็นวัฒนธรรมขององค์การ เป็นกฎเกณฑ์ พฤติกรรม ความรู้ความคิด ความเชื่อ ข้อสมมติพื้นฐานหรือค่านิยมในองค์กรมีการประสานงานกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ในภาคการศึกษา ภาคสังคม เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมในการที่เป็นคนดีไม่โกงและเข้มแข็ง อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย ด้วยเหตุผลที่ต้องเข้าใจวัฒนธรรม องค์กรกรุงเทพมหานครให้เป็นอย่างดี เพื่อที่จะบริหาร จัดการให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองน่าอยู่มากยิ่งขึ้น โดยกรุงเทพมหานครต้องมีการบริหารจัดการวัฒนธรรมของ องค์การโดยต้อง ทำให้บุคลากรมีความเข้าใจในวัฒนธรรม องค์กรร่วมกัน โดยพยายามนำหลักการบริหารวัฒนธรรม

(ประสิทธิ์ ทีฆพุฒิ และครรชิต มาลัยวงศ์, 2549) องค์การ แบบมุ่งผลสำเร็จมาใช้เพื่อทำให้กรุงเทพมหานคร เป็นองค์การ ที่มุ่งผลสำเร็จตามเป้าหมาย เม้นค่า尼ยมเขิงรุก และพึงพอใจ ต่อการทำงานหนักเพื่อบรรลุผลตามเป้าหมายอย่างมีเอกภาพ

7. เทคโนโลยีสารสนเทศมีผลต่อการบริหาร จัดการกรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองน่าอยู่ยิ่งขึ้น

ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการกรุงเทพมหานคร ให้เป็นเมืองน่าอยู่ยิ่งขึ้นนั้นมีปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีความสำคัญ กล่าวคือ บุคลากรกรุงเทพมหานครรู้จัก ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ๆ รู้จักปรับตัวเข้ากับ เทคโนโลยีทั้งคดิที่ดีกับเทคโนโลยี ใช้อ่านทำความสะดวก ในการมีการสื่อสารที่มีเด้งเจนเหมาะสม ช่วยให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลต่อการบริหารกรุงเทพมหานคร ปัจจัยด้าน เทคโนโลยีจึงมีความสำคัญต่อการบริหารจัดการ กรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองน่าอยู่ จะช่วยขับเคลื่อน กรุงเทพมหานครสู่ความเป็นเมืองน่าอยู่ยิ่งขึ้น เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเทคโนโลยีทุกรูปแบบที่นำมาประยุกต์ ในการประมวลผล การจัดเก็บ การสื่อสาร และการส่งผ่าน สารสนเทศด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยที่ระบบทาง กายภาพประกอบด้วยคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ติดต่อสื่อสาร และระบบเครือข่าย (สัญญาณสัญญาณวิทยุ, 2542) หากได้รับ การผลักดันและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของกรุงเทพมหานคร เพื่อมุ่งสู่การเป็น หน่วยราชการอิเล็กทรอนิกส์ (E-Government) ได้อย่าง รวดเร็ว พัฒนาระบบจัดเก็บเอกสารและระบบสารบ الرحمن อิเล็กทรอนิกส์ (E-Documents) เพื่อการปฏิบัติงานจัดทำ คุณย์คอมพิวเตอร์ สำรองเพื่อสนับสนุน ผลกระทบรับระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศในการนี้เกิดเหตุฉุกเฉิน หรือภัยพิบัติ กรุงเทพมหานครก็จะเป็นเมืองที่มีเทคโนโลยีที่ล้ำสมัย ภายใต้แนวคิดการสร้างเมืองใหม่ (Smarter Cities) ได้ เทคโนโลยีสารสนเทศควรถูกนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหาร จัดการในระดับต่างๆ ขององค์กรกรุงเทพมหานครให้มี ประสิทธิภาพสูงขึ้น มีความสำคัญต่อความสำเร็จในการดำเนิน การบริหารจัดการในปัจจุบันกรุงเทพมหานครมีนโยบายใน การพัฒนากรุงเทพมหานคร ด้วยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ให้เป็นเมืองอัจฉริยะมีสัญญาณวิทยาฟ้า (Wi-Fi) ทั่วทั่วที่ โดยมีการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อควบคุม

สอดส่อง และดูแลความปลอดภัยให้กับประชาชนโดยจัดทำเป็นศูนย์ข้อมูล (Data Center) และเชื่อมโยงข้อมูลกับฐานข้อมูลทะเบียนราชบูรณะ เพื่อที่ให้เป็นการให้บริการแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One-Stop-Service) เสนอให้จัดตั้งศูนย์ข้อมูลกรุงเทพมหานคร (Bangkok Data Center : BDC) เพื่อการบริหารการจราจร เพิ่มความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนอีกทั้งยังเป็นการบูรณาการในด้านข้อมูลเพื่อนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการด้านงานทะเบียนราชบูรณะ การศึกษา การสาธารณสุขและอื่นๆ มีการติดตั้งวงจรปิด (CCTV) ทุกสี่แยกเพื่อการบริหารงานจราจรได้สะดวกและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ไปสู่ยุคบรรเทาในเรื่องของการจราจรในกรุงเทพมหานคร ในจุดต่างเพื่อเป็นการสร้างความสะดวกสบายของผู้ใช้รถใช้ถนนใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับสิ่งแวดล้อม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติหลายอย่างจำเป็นต้องใช้สารสนเทศ เนื่องจากการดูแลรักษาป่า จำเป็นต้องใช้ข้อมูล มีการใช้ภาพถ่ายดาวเทียม การติดตามข้อมูลสภาพอากาศ การพยายามณ์อากาศ รวมถึงการจัดการภัยพิบัติน้ำท่วมที่กำลังจะเกิดขึ้นโดยใช้สารสนเทศเป็นเครื่องมือในการสร้างเครือข่ายยุทธศาสตร์กลไกการประสานการดำเนินงานด้วยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการที่จะพัฒนากรุงเทพมหานคร ไปสู่ทุบทบาทในระดับนานาชาติ โดยให้กลยุทธ์การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการสื่อสารภายในองค์การ พัฒนาการแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบอิเล็กทรอนิกส์โดยจัดทำระบบสารสนเทศที่จำเป็นต่อการดำเนินการและชี้แจงข้อดีของการใช้สารสนเทศเหล่านั้น รวมถึงประเมินผลการใช้ระบบสารสนเทศนั้นๆ เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่บุคลากรและประชาชน

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัยพบว่ามีมิติปัจจัยความเป็นเมืองน่าอยู่ต่างๆ ที่มีความสำคัญที่ทำให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองน่าอยู่ยิ่งขึ้น 7 มิติปัจจัยคือ (สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล, 2552) มิติภาวะผู้นำของผู้บริหารกรุงเทพมหานคร ทุกระดับ โดยเฉพาะผู้อำนวยการ กรุงเทพมหานคร ที่ต้องมีวิสัยทัศน์กว้างไกลเป็นพิเศษ มีภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง มีการประเมินความก้าวหน้า มีการติดต่อสื่อสาร

แบบสองทาง ให้เกิดการประสานงาน เป็นที่เข้าใจเป็นอย่างดี และต้องประพฤติดน เป็นแบบอย่างในการใช้ชีวิตที่ให้การช่วยเหลือสังคม มีส่วนร่วมในการบริการของชุมชนสังคม ภาวะผู้นำจึงทำให้ กรุงเทพมหานครเป็นเมืองน่าอยู่ยิ่งขึ้น (วันชาติ ศุภจตุรัส, 2555) มิติการทำงานเป็นทีมของบุคลากร กรุงเทพมหานครในระดับต่างๆ รวมทั้ง ความร่วมมือร่วมใจ จากภาครัฐบาล หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน (สำนักผังเมือง กรุงเทพมหานคร, 2549) มิตินโยบายแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ที่รักดุกและมีประสิทธิภาพ โดยใช้หลักการในการบริหารจัดการแบบบูรณาการมุ่งผลลัพธ์ โดยจะต้องบูรณาการยุทธศาสตร์ การพัฒนาเมืองให้มุ่งสู่ เป้าประสงค์หลักคือ ความเป็นเมืองน่าอยู่ยิ่งขึ้น (พิพารณ หล่อสุวรรณวัฒน์, 2547) มิติหลักธรรมาภิบาล โดยยึดถือในการบริหารจัดการในการปฏิบัติงาน ตามหน้าที่ 6 หลักประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักจริยธรรม มีความโปร่งใส มีความรับผิดชอบให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม เน้นความคุ้มค่าใช้ทรัพยากรขององค์การอย่างสมอรถนะอย่าง (งงพะงา บุญบากช์, 2549) มิติการจัดการความรู้ การจัดการความรู้เป็นเครื่องมือที่เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการองค์การความรู้ของกรุงเทพมหานคร อย่างเป็นกระบวนการ การด้วยกระบวนการกำหนดความรู้ แล้วหากความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ จัดเก็บความรู้ ต่อยอดความรู้ ส่งเสริม ให้ประชาชนสามารถเรียนรู้ตัดต่อชีวิต (คณะกรรมการพัฒนาระบบทราบการ, 2552) มิติวัฒนธรรมขององค์การ กรุงเทพมหานครต้องมีการบริหารจัดการ วัฒนธรรมขององค์การโดยต้องทำให้บุคลากรมีความเข้าใจในวัฒนธรรมองค์การร่วมกัน โดยพยายามนำหลักการบริหารวัฒนธรรมองค์การแบบมุ่งผลสำเร็จมาใช้เพื่อทำให้กรุงเทพมหานครเป็นองค์การที่มุ่งผลสำเร็จตามเป้าหมาย เน้นค่านิยมเชิงรุกและพึงพอใจต่อการทำงานหน้าเพื่อบรรลุผลตามเป้าหมายอย่างมีเอกภาพ (วิจิต ธีระกุล วรุฒบางกุร, 2525) มิตitechnology ให้แก่สารสนเทศ กำหนดด้วยยุทธศาสตร์กลไกการประสานการดำเนินงานด้วยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการที่จะพัฒนากรุงเทพมหานคร ไปสู่ทุบทบาทในระดับนานาชาติ โดยให้กลยุทธ์การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อพัฒนาการสื่อสารภายในองค์การพัฒนาศูนย์การแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบอิเล็กทรอนิกส์ ศูนย์ข้อมูลกรุงเทพมหานคร

(Bangkok Data Center: BDC) โดยจัดทำระบบสารสนเทศที่จำเป็นต่อการดำเนินการและนี้แข่งขันด้วยการใช้สารสนเทศเหล่านั้น รวมถึงประเมินผลการใช้ระบบสารสนเทศนั้นๆ เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่บุคลากร และประชาชนนำมารับใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินรวมถึงสภาพของประชาชน

ในการอภิปรายผลการวิจัย เรื่องการบริหารจัดการกรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองน่าอยู่นั้น ผู้วิจัยขอเลือกเฉพาะส่วนบางประเด็น ดังนี้ มติปัจจัยภาวะผู้นำ สอดคล้องกับผลการศึกษาของพิพัฒน์ ลากประณา (พิพัฒน์ ลากประณา, 2546) ซึ่งทำการศึกษาการเมืองร่วมใน การบริหารกรุงเทพมหานครของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร พบว่า สมาชิกสภากรุงเทพมหานครมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ให้ประธานมีส่วนร่วมในการพัฒนากรุงเทพมหานครมากยิ่งขึ้น ฝ่ายบริหาร ควรเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชนเพิ่มมากยิ่งขึ้น ความมีการสร้างข่าวดีและกำลังใจให้ข้าราชการและลูกจ้าง กรุงเทพมหานครให้มากยิ่งขึ้น และรับรู้บាលความเข้ามาร่วมมือ แก้ไขปัญหาในระดับชาติ เช่น การจราจร น้ำท่วม และปัญหา มนต์พิชิริ ร่วมกันเป็นทีมกับกรุงเทพมหานคร มติปัจจัยนโยบาย การพัฒนากรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุกุโขด กลมกลาง (สุกุโขด กลมกลาง, 2553) ซึ่งทำการศึกษาถูกศาสตร์การพัฒนาสู่ความเป็นเมืองน่าอยู่ของเทศบาลตำบลคลศาลเจ้าฟ่อ อำเภอวังน้ำเยีย จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยว การส่งเสริมทักษะ การเป็นผู้ประกอบการ ในเรื่องยุทธศาสตร์การบริหารราชการ ตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี ควรพัฒนาบุคลากรให้มี ความรู้เรื่องเมืองน่าอยู่ ประชาชนลัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบ การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม และจัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน มีเรื่องยุทธศาสตร์การสร้างสังคมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข นโยบายการเรียนรู้ ตลอดชีวิต การดำเนินงานด้าน ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน การต่อต้านยาเสพติด การพัฒนาความอนุรักษ์ในครอบครัวและสังคม การดูแล ประชาชนกลุ่มพิเศษ การจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ดูแลเด็กสืบได้อย่างทั่วถึง มติปัจจัยหลักธรรมปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของจรินทร์ สงวนทรัพย์

จากการวิจัยในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะดังนี้ แนวทางการบริหารจัดการกรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองน่าอยู่ยิ่งขึ้นในด้านต่างๆ กรุงเทพมหานครได้มีการพัฒนาจากอดีตมาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ในมุมมองของผู้วิจัย กรุงเทพมหานคร เป็นองค์การที่มีคุณภาพสูง การบริหารงานมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไขปัญหาของเมืองได้ดีมากโดยตลอด แต่ด้วยการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และความต้องการของประชาชน กรุงเทพมหานครต้องปรับเปลี่ยนและแก้ไข

ปัญหาที่เกิดขึ้นในองค์การที่เป็นอุปสรรคในการบริหารเพื่อให้องค์การมีความกระชับ มีความคล่องตัว รวดเร็วมากขึ้น นำไปสู่องค์การที่มีความเป็นเลิศในการบริการประชาชน (Best Service Organization) กรุงเทพมหานครควรกำหนดนโยบายรองรับจากการที่ประเทศไทยเข้าสู่กลุ่มประเทศอาเซียนในบริบทของการบริหารจัดการกรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองน่าอยู่ยิ่งขึ้น ควรมีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการบริหารจัดการโดยจัดตั้งศูนย์ข้อมูลกรุงเทพมหานคร (Bangkok Data Center: BDC) เพื่อการบริหารการจราจร เพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน อีกทั้งยังเป็นการบูรณาการในด้านข้อมูลเพื่อนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการด้านงานทะเบียนราชบัตร การศึกษา การสาธารณสุขและอื่นๆ เพื่อทำให้กรุงเทพเป็นเมืองน่าอยู่ยิ่งขึ้นสืบต่อไป

บรรณานุกรม

คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, สำนักงาน. 2552.

คู่มือการจัดระดับการกำกับดูแลองค์กรภาครัฐ
ตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารจัดการที่ดี.
กรุงเทพฯ: พรีเมียร์โปรดักส์.

จรินทร์ สงวนทรัพย์. 2553. “แนวทางการพัฒนา
เมืองน่าอยู่ของเทศบาลตำบลบางตะบูน อำเภอ
บ้านแหลม จังหวัดเพชรบูรณ์.” รายงานการศึกษา¹
อิสระมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์. 2547. ทฤษฎีองค์กร
สมัยใหม่. กรุงเทพฯ: แซฟไฟร์พรินติ้ง.

นงพวง บุญบัកซ์. 2549. “ตัวแบบการมีส่วนร่วมของ
ประชาชนในการบริหารจัดการเขตกรุงเทพมหานคร
อย่างยั่งยืน.” ปริญญาเอก การจัดการภาครัฐ,
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

ประสิทธิ์ ทีฆพุฒิ และครรชิต มาลัยวงศ์. 2549.
การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ. กรุงเทพฯ:
โครงการไอซีที-telecom, ออนไลน์.

พิพัฒน์ ลาภปราถนา. 2546. “การมีส่วนร่วมใน
การบริหารกรุงเทพมหานคร ของสมาชิกสภา
กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต,
สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

วันชาติ ศุภจัตุรัส. 2555. กรุงเทพฯเมืองน่าอยู่.
บทความปริทัศน์. สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2555,
จาก <http://advisor.anamai.moph.go.th/191/19108.html>

วิจิตร (ธีระกุล) วรุฒบางกุร. 2525. ศิลปศาสตร์น่ารู้
สำหรับผู้นำ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. 2542. ทฤษฎีสังคมวิทยา
การสร้าง การประเมินค่า และการใช้ประโยชน์.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
สำนักผังเมือง กรุงเทพมหานคร. 2549. แผนพัฒนา
กรุงเทพมหานครสู่เมืองน่าอยู่. กรุงเทพฯ: สำนัก
สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล กรุงเทพมหานคร.
2552. แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ 12 ปี.
กรุงเทพฯ: บริษัทดาวฤกษ์ คอมมูนิเคชั่น จำกัด.

สุกโชค กลมกลาง. 2553. “ยุทธศาสตร์การพัฒนา
สู่ความเป็นเมืองน่าอยู่ของเทศบาลตำบลคลอง
เจ้าพ่อ อำเภอวังน้ำเยีย จังหวัดครุฑายศ.”
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.